

Gedichten

- A. Algemeen
- B. Dementie
- C. Grootouders
- D. Kinderen
- E. Natuur, water
- F. Ouders
- G. Religieus
- H. Vreemde taal
- I. Weduwe, weduwnaar
- J. Zelfdoding, euthanasie
- K. Ziekte
- L. Lange gedichten

A. Algemeen

1. Wat waren wij rijk met haar/zijn liefde en levenskunst,
haar/zijn stijl en optimisme
2. De spil van ons gezin is weggefallen.
Wij zetten het nu voort.
3. Huil niet omdat hij/zij er niet meer is.
Maar glimlach omdat hij/zij er was.
4. Belangrijk is niet alleen de weg die je gaat,
maar ook het spoor dat je achterlaat.
5. Hoe kwetsbaar is
een kostbaar mens
6. Hij/Zij die wij liefhebben en verloren
is niet meer waar hij/zij was,
maar is altijd waar wij zijn.
7. Als het leven lijden wordt,
komt de dood als een verlossing.
8. Het leven dat beleefd werd
eindigt niet op aarde
het heeft onsterfelijke waarde.
9. De wind der oneindigheid
waait door mijn hart, lichaam en ziel
en brengt mij de adem voor een nieuw leven
10. Door een onzichtbare draad
blijf jij steeds met ons verbonden.
11. Soms zou ik willen dat gisteren
nooit voorbij ging omdat
vandaag alles zo anders is.
12. Omdat er liefde is
bestaat er geen voorbij
in alle eeuwigheid
ben jij
13. Wanneer je verdrietig bent,
blik dan opnieuw in je hart
en je zult zien dat je huilt
om wat je vreugde schonk.
Kahil Gibran

14. En altijd is het zo geweest,
dat de liefde haar eigen
diepte niet kent dan op het
uur der scheiding.
Kahil Gibran
15. Het enige belangrijke in het leven
zijn de sporen van de liefde,
die wij nalaten wanneer wij gaan.
Albert Schweitzer
16. Veel soorten van verdriet, ik noem ze niet.
Maar een, het afstand doen en scheiden.
En niet het snijden doet zo'n pijn, maar het
afgesneden zijn
Maria Vasalis
17. Heel bijzonder, heel gewoon.
Gewoon een heel bijzondere man/vrouw.
18. Hoewel wij leven met verdriet
nadat de dood jou van ons nam
Er blijft een band die niemand ziet
en niemand ooit verbreken kan
19. Door de tranen van dit uur
sluip de glimlach der herinnering.
20. De grenzeloze liefde,
die zij/hij naar ons heeft uitgestraald,
wordt nu in eindeloze
herinnering vertaald.
21. Het is ons maar geleend
de vele mooie dingen.
Ons onbetwistbaar eigendom
zijn de herinneringen.
22. Hij/zij blijft geborgen in onze herinnering
geworteld in ons bestaan
Wij hebben diepe bewondering
voor al wat hij/zij voor ons heeft gedaan
23. Dankbaar zijn we om de herinnering,
al doet het afscheid pijn,
als om een waardevol geschenk,
om wat je voor ons hebt mogen zijn.
24. Onzegbaar stil en woordeloos
lag het einde in zijn/haar ogen

De laatste draad was dun en broos,
hij/zij heeft het hoofd gebogen

25. Zijn/haar vriendelijke ogen zijn gesloten
Gestreden is zijn/haar strijd
Voorbij is wat wij samen genoten
Zijn/haar plaats blijft leeg voor altijd

26. Doof nu 't licht en sluit je ogen
en vergeet de strijd
Jouw leven hier is omgevlogen
maar je liefde blijft
Laat nu die laatste droom maar komen
en wees niet meer bang
Jouw nacht van vrede is gekomen
na een leven lang

27. Een schip achter de horizon
is niet weg,
we zien het alleen niet meer

28. Ga nooit weg zonder te groeten
ga nooit heen zonder een zoen.
Wie het noodlot zal ontmoeten
kan het morgen niet meer doen.
Ga nooit weg zonder te praten
dat doet soms een hart zo pijn.
Wat je 's morgens hebt verlaten
kan er 's avonds niet meer zijn.
Toon Hermans

29. Ik zal nog altijd grapjes met je maken,
we zullen samen door het stille landschap gaan.
Nu je mijn handen niet meer aan kunt raken,
raak je mijn hart nog duidelijker aan.
Toon Hermans

30. Als ik dood ga, huil maar niet.
Ik ben niet echt dood moet je weten.
Het is maar een lichaam, dat ik achterliet.
Dood ben ik pas, als jij me bent vergeten.
Toon Hermans

31. Je hebt iemand nodig,
stil en oprecht,
die als het er op aankomt
voor je bidt of voor je vecht.
Pas als je iemand gevonden hebt,
die met je lacht en met je grient,
dan pas kun je zeggen:

'k heb een vriend.

32. De Cirkel van het Leven,
omringt ons allemaal.
Einde wordt een nieuw begin,
in de kringloop van de tijd.
33. Haar/zijn werk, haar/zijn kracht,
Haar/zijn interesse voor het leven,
Haar/zijn moed, zo sterk,
Zij/hij heeft er alles voor gegeven.
34. Veel heb je voor ons en anderen betekend.
Wij zijn je dankbaar en houden van je.
35. Als ik naar de hemel kijk,
duw ik alle wolken opzij.
Daar schijnen de sterren,
en denk ik aan jou en jij ziet mij
36. Het is beter om ooit iets moois te moeten verliezen,
dan het nooit gehad te hebben
37. 't Laatste beetje is nu op,
veel was er te verduren.
Het kaarsje is nu opgebrand,
gedoofd zijn alle vuren.
Voor wie het aangaat is 't niet erg,
die heeft genoeg geleden.
Wel voor hen die hij achterlaat,
'Vaarwel' en 'Rust in Vrede'.
38. Ik ben in jou: de liefde
Ik ben voor jou: de ander
Jij bent voor mij: de aarde
Die ik liefheb
Als geen ander.
39. Als tranen een trap konden bouwen,
en herinneringen een brug,
dan klommen wij hoog de hemel in,
en haalden we je gelijk weer terug
40. Ik huil om de stilte na jouw bestaan,
het verdriet omdat er geen afscheid was.
Ik huil omdat jij zo eenzaam bent gegaan,
omdat de dood jou zo plots heeft verrast.
41. Bij ieder afscheid wordt een herinnering geboren.
Salvador Dali

B. Dementie

1. Als je ouder wordt
en niet meer weet waar je bent,
als je mensen ziet,
maar ze niet echt meer herkent,
als je toch blijft strijden
om bij ons te leven,
dan hopen wij dat je nu
de rust is gegeven.
2. 't Verlies was er jaren voor het einde,
de rouw voordat het afscheid kwam
toen die onzekere verwarring bezit van zijn/haar
gedachten nam.
Wij voelden mee in zijn/haar verdriet.
Nu rouwen wij, maar treuren niet.
3. Als de wereld om je heen
steeds vager wordt
als er onrust is en pijn
dan is het goed
dat er nu vrede kan zijn.
4. Het einde
onbewust
geliefd en vaak gekust
nu eindelijk rust
5. Haar wereld was wat kleiner
Zonder woorden toch intens
Haar wereld was wat anders
De wereld van een prachtig mens
6. Verder van de wereld weg
elke dag een beetje.
Dichter naar de hemel toe
elke dag een treetje.

C. Grootouders

1. Ik ben mijn opa/oma niet verloren,
daarvoor gaf hij/zij mij te veel.
Wat hij/zij mij zei dat blijf ik horen.
Van wat ik ben, is hij/zij een deel
ik kom hem/haar overal nog tegen,
in wat ik doe, in wat ik laat.
Hij/zij was en blijft voor mij een zegen,
waarvan het spoor steeds verder gaat.
2. nintje was toch zo verdrietig
nintje had een dikke traan

weet je waarom nijntje hilde
oma/opa plus was dood gegaan

D. Kinderen

1. Ik moet je laten gaan mijn kind
vaar met de zon en de wind
ga met het water en de aarde
Strek je vleugels uit en ga
richting zon, maan en sterren
de hemel tegemoet

2. Als sterren konden spreken
Als sterren konden zien
Zou je dan vanavond
Heel eventjes willen zwaaien
En twinkelen als groet
En ons hier beneden laten weten
Hoe het zonder jou verder moet

3. Een jong leven
te weinig tijd gegeven
te kort op deze aarde
maar van onschatbare waarde

4. Geen woord drukt uit de droefheid
en niets geeft weer de pijn
aan alles wat wij wensten
maar dat niet zo mocht zijn
Toch heeft jouw tere leven
ons in het diepst geraakt
en daarom lief klein meisje,
ben jij voor ons volmaakt

5. Het is ondraaglijk
Wanneer zoveel blijdschap
Zo plots omslaat
In zoveel verdriet

6. Jij lééfde, ook al was het kort.
Onvergetelijke glimlach,
van een indrukwekkend jong mens.

7. Kijkend naar dezelfde ster
Jij van dichtbij, wij van ver

8. Lief klein kindje,
weet dat jouw leven
voorgoed verweven is met ons bestaan
weet dat jouw naam geroepen is met liefde

onuitwisbaar in ons hart gegrift

9. We fluisteren jouw naam
Voor altijd
Blijf je in onze gedachten
Warm gekoesterd
Kwetsbaar mooi kind
Voor altijd in ons hart
10. Zo lief
Zo bijzonder
Zo dierbaar
Als een bloem zo kwetsbaar
Een afscheid zo zwaar
Wij zullen je nooit vergeten
11. Drijf op de wolken
Dans met de zon
Verover de maan
En woon tussen de sterren

E. Natuur, water

1. Slechts het blad is gevallen,
de stam zal blijven staan.
2. De rivier zegt aldoor gedag tegen haar oevers
dat water keert nooit weer
J. Beranova
3. Wat een rups als sterven voelt
herkent de vlinder als geboren worden.
Kahlil Gibran
4. Geen zee was jou te hoog,
veel heb je overwonnen,
nu ben je ondanks dat,
de grote vaart begonnen.
5. Je was een rots in de branding
en koerste recht door zee
je trotseerde storm en golven
alleen... je had de wind niet mee.
6. Stuur uit mijn as
voor alle winden,
dat wat mijn lichaam was
de weg kan vinden,
naar alles wat het eens beminde,
naar wolk en zee,
en zich daarmee

verbinden.

7. Zoals een boot heel langzaam, achter de horizon verdwijnt
zo hebben wij de laatste jaren, afscheid van je moeten nemen

8. Leven is eeuwig
en liefde onsterfelijk
de dood is slechts de horizon
en een horizon is niets dan een grens
aan ons gezichtsvermogen

9. Ik heb een steen verlegd
in een rivier op aarde.
Nu weet ik dat ik nooit zal zijn vergeten.
Ik leverde bewijs van mijn bestaan.
Omdat door het verleggen van die ene steen
de stroom nooit meer dezelfde weg zal gaan.
Bram Vermeulen

10. Dat geen mensenleven immer doorgaat,
Dat uit de dood men nimmer opstaat,
Dat zelfs de strafste stroom,
Eens veilig vloeit in zee

11. De bomen komen uit de grond
en uit hun takken twijgen
en iedereen vindt het heel gewoon
dat ze weer bladeren krijgen.
We zien ze vallen op de grond
en dan opnieuw weer bloeien.
Zo heeft de aarde ons geleerd
dat al wat sterft,
opnieuw zal bloeien.
Toon Hermans

12. God keek rond in zijn tuin
en zag een lege plaats,
Toen keek hij neer op onze aarde
en zag jouw moe gelaat.
Hij deed zijn armen om je heen
en nam je mee om uit te rusten.
Gods tuin moet wel prachtig zijn.
Hij neemt alleen de beste.

13. De rivier van het leven stroomt
naar een oneindige zee
waar alles samenvalt
en alles gelijk is

14. Rozen als afscheid, rozen vol rouw
rozen vol liefde, enkel voor jou
Je laatste rozen
zorgvuldig uitgekozen
Als blijk van dank voor jouw bestaan
Waarin wij een eindje mee mochten gaan

15. De bomen komen uit de grond
en uit hun stam de twijgen
en iedereen vindt het heel gewoon
dat zij weer bladeren krijgen.
We zien ze vallen op de grond
en dan opnieuw weer groeien
zo heeft de aarde ons geleerd
dat al wat sterft zal bloeien

F. Ouders

1. Voor vader/moeder bloeien er
meer bloemen in mijn hart
dan in alle tuinen.
2. Zij begeleidde mij/ons de wereld in
ik/wij begeleidde haar de wereld uit
de cirkel is rond...
3. Een moeder sterft altijd te vroeg
al wordt zij nog zo oud.
Je bidt dat God haar sparen zal,
omdat je van haar houdt.
Maar als de dagen knellen gaan,
zij ziek wordt, moe en oud
bid je dat God haar halen zal,
omdat je van haar houdt.

G. Religieus

1. En telkens weer zal ik je tegenkomen,
we zeggen veel te gauw: het is voorbij.
Hij heeft alleen je lichaam weggenomen,
niet wie je was en ook niet wat je zei.
2. Vrije vogel, vlieg maar heen
naar je toekomst zonder pijn
Laat maar los je aardse banden
je zult in Gods handen veilig zijn
3. Niemand weet wat leven is
Alleen dat het gegeven is
En dat van dit geheimenis
God het begin en het einde is

4. Al kunnen herinneringen niet verdwijnen
Je hebt zolang bij ons leven gehoord
Toch zal Gods licht in de toekomst schijnen
De dood heeft niet het laatste woord
5. Ik ben de verrijzenis en het leven
wie in Mij gelooft zal leven,
ook al is hij gestorven, en ieder
die leeft in geloof aan mij,
zal in eeuwigheid niet sterven
6. Komt tot Mij, allen die vermoeid en belast zijn,
en Ik zal u rust geven.
7. In Paradisum deducant te Angeli
(Mogen de engelen u geleiden naar het paradijs)

H. Vreemde taal

1. God looked around His garden
and He found an empty place,
He then looked down to earth
and saw your tired face.
He put His arms around you
and lifted you to rest
God's garden must be beautiful,
He only takes the best.
2. Would you know my name
If I saw you in heaven?
Would it be the same
If I saw you in heaven?
I must be strong
And carry on,
'Cause I know I don't belong
Here in heaven
3. Memories keep the one you loved
close to you in spirit and thought
and always in your heart,
today and forever.
4. Fly, fly little wing
Fly beyond imagining
Past the planet and the stars
Escape the sorrow and the pain
And fly again

I. Weduwe, weduwnaar

1. Liefde is iets voor het leven
maar dat leven is soms veel te kort

afcheid nemen is heel moeilijk
omdat alles anders wordt.
Toon Hermans

2. Iedere grote liefde
Eindigt met een groot verdriet
3. De warmte van je hart
bepaalt de diepte van je liefde
van de liefde die je krijgt
en de liefde die je geeft
Paul van Vliet

J. Zelfdoding, euthanasie

1. Als het leven lijden wordt,
komt de dood als een verlossing.
2. Draag me mee in je hart
Mijn taak is hier voorbij
Denk met vreugde terug aan mij
Blijf niet om mij treuren
Het leven is mooi, vol van kleuren
Draag me mee op een plaatsje apart
3. Het is tijd
Ik moet nu gaan
Ik zal geen afscheid nemen
Kijk naar me uit in de regenbogen
Hoog in de lucht
Als de zon weer opkomt
En de wereld nieuw is
Kijk dan naar me uit en hou van me
Zoals ik van jou gehouden heb
4. Immer week de horizon.
Nu komt de einder naderbij.
En in de stralen van de Zon,
koester en verheug ik mij
5. En nu nog maar alleen
het lichaam los te laten
de liefste en de kinderen te laten gaan
alleen nog maar het sterke licht
het rode, zuivere van de late zon
te zien, te volgen en de weg te gaan.
Het werd, het was, het is gedaan.

K. Ziekte

1. Elke dag een stapje dichter naar het eind,
elke dag een beetje van je krachten verkleind.

Elke dag wat zwaarder wat je torsen moest,
doch al gaande wetend; eens komt alles goed.
Rusten na het leven, rusten bij de bron
vanwaar, lang geleden, ook de weg begon.

2. Herinner mij, maar niet in sombere dagen,
als wolkenluchten licht verjagen.
Herinner mij in stralende zon,
hoe ik was, toen ik alles nog kon.
3. Waarom al dat vechten, waarom al die pijn?
Je wilde niet weg, wilde bij ons zijn.
De strijd was oneerlijk, de strijd niet terecht,
je wilde graag leven, maar verloor dit gevecht.
4. Flink was je je hele leven,
moedig ben je tot het eind gebleven.
Flink wil je dat ook wij zullen zijn,
maar 't afscheid nemen doet zo'n pijn.
5. Je vocht om te blijven leven
Je humor bleef bestaan
Je hebt ons alles gegeven
en zal nooit uit onze gedachten gaan
6. Ik voel nog in mijn hand,
het laatste drukken van je handen.
Daarin lag nog wat leven,
daarin lag reeds de dood.
Daarin lag al die liefde,
sinds jaren mij gegeven.
Die jij in één druk,
voor eeuwig in mij sloot.

L. Lange gedichten

1. **De brug**
Breng mij op weg tot aan de brug.
Ik ben zo bang, om daar alleen te staan.
Als we daar zijn, ga dan niet direct terug,
maar wacht tot ik overga en zwaai me na,
dan voel ik me heel veilig en vertrouwd.

Breng mij weg tot aan de brug.
Ik heb geen idee hoe diep het water is.
De overkant lijkt me zo ver.
Je kunt de oever hier niet zien.
Zo ver het oog reikt, zie ik mist.
Ik twijfel aan het verder gaan.

Breng mij weg, tot aan de brug

en ga dan niet te vlug, terug.
Zwaai je mij na als ik er over ga.
Een heel klein duwtje in mijn rug,
is alles wat ik nog verlang van jou.

Dank je voor je liefde en je trouw.
Ik ga nu gauw,
want het begin is reeds in zicht:
ik voel de warmte van een licht.

Toine Lancet

3. **Afscheid**

Eig'lijk ben ik wel tevreden
'k Heb me niet zo vaak vergist
Huil dus om geen and're reden
Dan dat je me mist

Als de ster die valt je toewenkt
Ben ik bij je in je hoofd
Elke keer dat je aan mij denkt
Dat heb ik toen beloofd

Mag ik die paar laatste dagen
Daar zijn, waar ook jullie zijn
Samen zal de grens vervagen
Tussen waar en schijn

Laat de kinderen erbij zijn
Echt bij alles wat gebeurt
Dan is het of wij weer wij zijn
En niet zo verscheurd

Kom gerust met alle honden,
Schilder bloemen op m'n kist
Deel je tranen en je wonden
Niets wordt uitgewist

Doe alsof 'k er zelf nog bij was
Zeg me wat 'k het liefste hoor
Denk aan hoe je steeds bij mij was
Ga zo met me door

Draag me zelf, al kan het zwaar zijn
Laat me dan ook niet alleen
Doe gewoon, dan zal het waar zijn
Ik blijf om je heen

Ga maar veel en lekker eten
Maak geen heilige van mij

Je hoeft geen dingen te vergeten
'k Blijf er altijd bij

Zing mijn liedjes, denk aan dagen
Dat de zon over ons scheen
Dan is alles te verdragen
Ik blijf om je heen

Eig'lijk ben ik heel tevreden
Als ik alles samenvat
Alles had een echte reden
'k Heb jullie toch gehad
'k Heb jullie toch gehad

Gezongen: Paul de Leeuw

4. **Adem**

Adem houdt op,
warmte wordt kilte,
diepe kilte als de dood
en lachen wordt stilte,
echo van vragen
dat geen antwoord vindt.
Maar een mensennaam
kan niet vergaan,
niet verzinken in oneindig niets.
Jouw naam
heeft klank en toon gezet
van hoe de jouwen verdergaan.
In gemis,
maar ook in vertrouwen
dat leven Léven wordt
Zo wordt jouw naam
een roos in ons hart,
bloeiend voor altijd,
geurig en welriekend,
maar ook doornig stekend,
want jij bent er niet
als wij jou roepen;
en ons zoeken zal nooit vinden worden,
geen samen lachen en geen aanraken meer.
Maar in stilte
zul jij bloeien aan ons hart
als blijvende herinnering,
levend, tegen alle dood in.
Nee, vergeten zullen wij jou niet.
Wees gerust, rust maar zacht...

